

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sexta e[st] [con]sideratio gratiose lecutionis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Bernio de passione dñi De

vires suas & ideo hoc agit ut de cruce de
scendat: sed oīs sciens aduersarij insidi
as: gmanet in parabulo ut diabolus destru
at. Hec Hiero. Legit etiā demonē stetis
se hū brachiu crucis & considerasse an ali
quid peccati in ch̄o inueniret. Unde di
scipulis in cena dixerat oīs. Venit enim
p̄nceps mūdi huius. i. amator mūdi: sed
in me nō habet q̄c. Usq; Greg. Luran⁹
dū nobis est & cū magnis q̄sticis scribus
cograndū q̄ terribile sua in nobis ope
rare requirens in die nostri exaus p̄nceps
mundi huius veniat: si etiā ad deū in car
ne morientē venit. Hec ille.

Septim⁹ est dolor im-

properat cōmiciatōis: qz sc̄z lacrones in
properabant ei & cōmiciabant. fīm Aug⁹.
plurale ponit pro singulārī. in Matth. qz
vnus tm blasphemabat Uel fīm Hiero.
primo vterq; blasphemauit: sylvis signis
in elem̄s & reb̄ insensatis vn⁹ credidit
& penituit. vñ cū vp⁹ blasphemādo dices
ret. Si tu es ch̄is saluū te fac & nos. Al⁹
ter increpabat eum dices. Neq; tu times
deū q̄ in eadē damnatio es. I mortis. Et
nos qd̄ iuste; nā digna factis
supplicia: & ita cōfiterit culpā suā: & etiāz
ch̄i innōcentia. dī. hic aut̄ nihil mali ges
sit. Aug⁹. Quis eū docebat nisi q̄ iuxta eū
pendebat: erat illi fixus a latere & habi
tabat in corde. Sc̄m hiero. in duob⁹ lan
tromb⁹ norat vterq; pp̄l's sc̄z iudeoꝝ & gē
tūlū: vterq; em̄ p̄mo dñm blasphemauit
poslea signoꝝ & multitudine alter exterrit
tus pñiaꝝ egit: & vsc̄z boſie iudeos incre
pat blasphemātes. Doraliter & alter la
trorū murmurabat: alter nō signat & all
qui patienter tribulationē sustinet & coro
nam inerentur. Alij sūt impatiētes & va
migationē cōsequūt. Unde de impatiē
tib̄ ait Hugo. Q̄sc̄t hoīes qn̄ pena susti
nent. Si meruisseus nō erubet cerēmū.
vñc q̄it iniuste pati nobis est ignominio
sum: ito vo si p̄ culpa patet erubet: si
sine culpa gloriat. Latro magis vis esse
q̄ ch̄ius & forte sinistre & blasphemator.
Hec ille. Hos itaq; dolores p̄dictos cor
de deuoto recolētes & ch̄ii tētu gratiam
recognoscētes. Hoc in yobis sentite q̄o
et in christo ieu;

Extra est p̄sideratio gratioꝝ locutō
nis: quō sc̄z dñs ielus in cruce pen
dens septe p̄la omni dulcedine plena gra
tiosissime p̄tulit. Usq; Aug. Se habuit
in cruce sic maḡi cathēdra docēs. Sūt
igit huiusmō p̄ba septem.

Primum: est p̄bū admirāde miseraōis

Sc̄dm: ē desiderāde donatiōis

Tertiū: est verbum cōmendande cont
federationis.

Quartū: est verbū contemplande de
relictionis.

Quintū: est verbum memorande at
tractionis.

Sextū: est verbum magnificande cont
sumationis.

Septimū: est verbum imitande cōmet
datiōis.

Vñc h̄bū igit̄ est verbuz

z̄. h̄bū p̄tulit in ipo actu crucifixōis qn̄
misericōditer p̄ suis crucifixōibus orauit dices

P̄ ignoscē illis qz nesciūt qd̄ faciūt. Ili
doꝝ. Disce ch̄iane a ch̄o toleratiā quia

palmis ē p̄cessus flagellat⁹: celsus: sputis
illusus: clavis affixus: spinis cōsonatus:

morte dānatūs: oīm tñ imemor clamat.

P̄ ignoscē illis qz. z̄ Hec ille. fīm Bel
dā. Nō frusta orauit: p̄ his q̄ post paſ
sione credidēt ipertrauit. Un̄ dī in activi
tate p̄ yna die Querit sūt tria militia: & in

alia die qn̄c milia. Per hāc ēt̄ vocē mul
ti de turba iudeoꝝ astantū p̄pūcti sunt &
penituerūt: vt p̄ in euāgeliō nazareoꝝ.

Oībū admirāde miserationis inexplicab
ilis charitatis & patientie indicabilis.

In hoc autem est triple signum charita
tis & misericōdī. Primo qz p̄ crucifixōibus
orauit. Secōdō qz oīoni lachrymas adūxit.

Tertiō qz cū clamore valido. Heb. v. Lū
clamore valido & lachrymas offerēt. z̄

Bern. Ascēdit in altū vt maḡ audiret:
fortis clamauit vt null⁹ excusat̄: clamō
t̄ lachrymas addidit vt hō compateret.

Aug. Lū formica: cinis: puluis: fauilla
vindictā expertis: cū videas dñm glē inu
rias maxias remittēt. Ita apparuit dñi
benignitas i h̄. q̄ p̄ eruditōe oīonis sue
allegauit dices: qz nefāciūt qd̄ faciūt. Ps.

Nefāciūt neq; itelleveret: in tenebris am
bulat. Dilectes qd̄ē crucifigētes cū cū gē

gratiosa locutiōe F. XXXVIII

iles cēnt oīno ignorabāt eū eē chīm. P̄i
cipes aut̄ sacerdotū z scriber pharisei ha
buerūt hmoī ignoratiā s̄z crassam z lupinā;
q̄ vic̄ p̄f inuidiā sua credere ī eū nolue
rūtūlūt daret eis cām sufficiētē cognō/
scēdūt̄. Et aliq̄ ip̄oꝝ p̄ma cognouerūt
eū eē chīm in lege z p̄phet̄ p̄missum : vt
de Hiero. sup illō Matth. xxj. Agricole
vidētes filiū dicerūt ita se. Hic ē heres.
Et Aug. in li. q̄. veter̄ ac noui testamēti
h̄x inuidia querterūt hāc noticiā z ver/
bis eī credere noluerūt z p̄plm etiā ī eū
credēte decepterūt z querterūt. Ubi pet̄
de eis. Act. iiij. Scio ꝑ p̄gnoratiā fecisti
liē z p̄ncipes v̄i. Sic z in oīlo peccātib⁹ ē
ignorātia ꝑ defectū actualis p̄federatiōis
Nō em attēdūt q̄ntā iudic̄m aīestatā offe
dūt: q̄ntā p̄is bonitatē p̄fēnūt: q̄ntā p̄e
nalitatē z v̄aginē incurrit. Prouer. iiiij.
Uia ip̄oꝝ tenebrosa: nesciūt v̄bi corrūt̄

Secūdū est verbū p̄fē
derāde donatōis seu p̄missiōis: q̄ cū la/
tro p̄edens ī cruce ad dexterā chīi credēt
z p̄fitem̄ orat̄ dñm d. Demento mei
dne dñi vener̄ in regnū tui. Rñdit ei vñs
Amē dico tibi hodie meū eris ī paradiso
so. I. in dñe fructūḡ gaudio. Amb. Puls/
terrīm daf̄ affectāde p̄ueriōis exēplū
q̄ fācto latroni venia relata. Lito igno
lōt̄ dñs q̄ cito ille querit̄ z yberiō: ē grā
eḡ p̄catis: sp̄ em dñs plus tribuit̄ q̄ roga
tur. Ille rogabāt̄ memori sui eīt: dñs
aut̄ seft̄. Et d̄ illi iel̄. Amē dico tibi ho
die meū eris ī par. so. Uita em̄ est eē
ci chīoꝝ v̄bi chīz ibi regnū. Hec ille. Anf
Credo dñe credo ꝑ certo q̄a v̄bi tu vis
z v̄bi tu es ibi est paradisus z eē tecū hoc
est ēē ī paradiso. Hec ille. O felix p̄mis/
sio. O brevis rāce p̄missiōis. plerio. Nul
lus an̄ latro nē h̄bū audierat. Nec em̄
ab̄a facta est exp̄ssa paradisi p̄missio: nō
alii patrib⁹ nō p̄phetis: s̄z huic latroni ꝑ^{mo}
dictū ē: hodie meū eris ī paradiſo
Fides quippe latronis huius fuit magni
meriti. Credidit ab̄aā deo: s̄z de celo lo/
quēt̄: credidit Eſaias: sed etiā sup̄ soliuz:
credidit ezechiel: s̄z ei quem sup̄ cherubim
contemplatus est. Credidit moyses cum
vidit in medio ignis sed iste credidit v̄i

dens eū ī cruce. Unde Greg. xviii. moz.
In cruce clavi man⁹ eī pedes ligauet
rant: nibilis a penis in eo libet nisi cor: et
lingua remaſerūt. In spirante deo rotuḡ
ei obtulit: quod in se libet inuenit: vt iu/
xta h̄ quod scriptū est. Lordē crederet ad
iusticiā: ore p̄fiteret ad salutē. T̄es arvit
utes q̄s apostolus memorat: subito rey
plerus grā z accept̄ latro z seruauit ī cra
cesidem nāc̄ habuit qui regnaturū: deū
credidit q̄ Necū pariter morientē videt̄
spēm habuit q̄ regni ei⁹ aditū postulauit.
Charitatē quoq̄ in morte sua viuaciter
tenuit̄ frātē z collatrone. p̄ simili sceler̄
re morientem de iniūtate sua redarguit.
Hec ille. Habuit etiā actū quatuor vir/
tutū cardinaliū. Primo actū fortitudinis
q̄ q̄uis in penis p̄festeret tamē dicebat.
Nos quidē iuste nā digna. z. Secō actū
iusticie. Nā. p̄ximū redarguens ait. Nec̄
tu times deū q̄ z. Tertio actū tēperan/
tie q̄ rēperare pet̄t mēcū sui. Quarto
actū prudentie: q̄r nōl pet̄t inutilia; sed
memoriā sui. p̄f hec itaq̄ meruit audire
voce iocunditatis: p̄missionē vic̄ inextis
mobilis dulcedinis: vic̄. Amen d̄ eo tib̄:
hodie meū eris. z. O q̄nta p̄solatiōis ē
verbū illud misericordi p̄torib⁹ si ad̄ v̄rā rede
ant p̄iam. Nō tñ exēplo ei⁹ debet p̄niam
differre q̄ p̄mlegū paucor̄ nō faciūt legē
cōem. Et pauci s̄z q̄ in morte p̄e peniteat̄
Nāst̄ mōstruosuz cēt q̄ lūp⁹ caudā ouis
h̄ret: ita mōstruosum videt̄ q̄ mala vita
bono sine claudatur.

Lertiū est verbū com/
mēdande p̄federatiōis: q̄n̄ vic̄ p̄federat̄
uit ioānē mīt̄ sue z ecōuerio statut̄ dñi cu
stodē p̄ncipale mīt̄s sue. Stabat quippe
mētissima p̄f dñi iuxta crucē cū sororib⁹
suis z maria magdalene z iān̄s. Ber.
O bone ielu magna pateris ext̄ḡt̄ in cor
pore: s̄z multo maiora interius in cor de ex
cōpassiōe mīt̄s tecū oīa pat̄t̄. Et Aug.
Cruciat te dolor tu⁹: s̄z nō min⁹ dolor ma
tris. Nō ē mīt̄ si doles z p̄doles si pater̄
z cōpateris bone fili in desolatiōe tue ma
tris. Et Chryſost. In hoc grauissime pa
titur pīa mater quia quod partitur filius
corpo: ipsa sustinet corde. O ꝑ amat̄

Bermon de passione domini

re flebat dulcissima Virgo nř filiř iohānes et alie mulieres. Poterat vtricq; illa sc̄issima virgo lamēdi et dicere: Fili mi olim solatio anie mee et gaudiū: nūc aut glādias penerabilioris iū mucrone acutissimo. O fili mi quē nouē mēsib; in vtero tenuit: quē paro lacte paui: quē tories infantē et paruulū in pānis inuolui. O q̄infelix tibi et mīhi facta ē dies ista. Et q̄s potit mēderi vulnerib; dolorū meorū et mitigare angustiā mēā: Lū inspiciā tēfiliū mēū ut leprosū factū q̄ speciosus eras p̄ filiū boīminū. Ut maleficū et reū cū inīcū depurari: q̄ sc̄iū sc̄iōz es. Ut fatuū et stultū ī q̄ recōditū sc̄iōs thesauri sapie dei. Ut hoſtēr oīm inimici cū q̄baffabilis: benignū et dulcis sḡ astutissi et sup̄ oia velut obātū mēi mulere matris tue. Nā ecce iā morerū et nihil mīhi dīcis. O fili dulcissime: O fili liamantissime ad quem confugiam: qui mībi dabit solacium. O fili mi: domum non habeo: pecunias non possideo: diuitias nō teneo. Tu nūbi thesaurus eras: et ecce in cruce morerū. O fili sapientissime rūde mīhi: loq̄re afflicte mīri tue. Lū ḡ videret dīs mātri sī defolatā et mēre q̄ster natā: q̄mēdauit eā discipūlo iohāni: tu discipūlu mīri: dices mīfi. Dulcer ecce filiū tuū. Iohānes q̄secū iuxta crūcē stabat. q.d. Istū tibi relinq̄d q̄ erit tibi loco mei. Et tunc (vt dicū doctores) nō vocavit eā mīnō noīe: sed cōi ne ex territudine noīis mīnī si exp̄ meref̄ aggrauaret animū eī. Et deide dīt discipulo: Ecce mīrū tua. hoc est cui reueyrentia et obsequiū p̄stabis sicut filiū marrī. In hoc docet filios p̄p̄lū parētib; afflīctis et eis in necessitatib; subuenire et obligeū debītū impēdere. Et ex illa hora accepit eī discipulū ih̄suā. s. curā et diligētiā: vel in suā mātri p̄ speciālē grāz et adō p̄tōtē facrā aucto: itate sumū impatoris. Ber. L̄sidera oīa deuota q̄lis fuit illā comutatio: et dic ad btām virginē: Ioan̄nes tibi p̄ ih̄su tradid̄: seruū p̄ dīo: discipulūs p̄ mīḡo: filius zebedēi: p̄ filio dei: purō boī: p̄ deo vero: quo nō tuā affectuōlissimā aiām p̄rāsūit hūi: hec audītio q̄nī nā l̄ sapēa: l̄ ferrea pectora sola scindit recōdatio: Hecille. O q̄amare flebant ambo et maria et iohānes: nō cessabat fundere lāc̄ib; p̄ nūmō dolore loq̄nō poterat

p̄ensem̄ quō iū bac q̄mēdatōē antīlabat et virgineū: sū ei p̄ filio alienū: et p̄ hoīe deo boī purō dabat. Q̄uis hec deuota mētā dītā pēlans poterit p̄tinere a lachrymis. Narrat Bartholomaei. in libro de vita ch̄ri. de q̄dam viro religioso q̄i hoc p̄bō. Dulcer ecce filiū tuū: tantā hūit p̄passiōz q̄ q̄tēscūz de hoc cogitabat: lachrymas ubrīmas emittebat. Unde q̄i cogitabat passionē dīni et veniebat ad locū istū totū in lamēta et lachrymas ſtoluebat. Ut at dīcīt Hugo de sc̄to victo. Et hac p̄mētā datā intelligim̄ nō solū iohāne: sed et rātā ecclīaz virginū q̄mēdatā: et q̄ bā virgo nō solū iohāni in matrē traditū: mo totū ecclīe vniuersisq; p̄tōrib; in mātre assūgnat. O iḡis p̄tōr ecce mīrū tua. O dulce verbū. O verbū solatōz et gaudioſum. Ecce mīrū tua. Ip̄a est mīrū dei et bonis. O p̄tōr si maria est mīrū tua: ḡt̄lesus est frater tuus: et pater eī est p̄t̄ tuū: ḡt̄ et regū ē hereditas tua: ḡt̄ grā marie quā iuēnit ap̄d̄ deū et thesaurū tuū: ḡt̄ dilige eā et venerār̄ et hac hora accipe eā in tuā vt ip̄a rātē dē te recipiat in glāiam suā. Hec ille videt licer Hugo.

Quartū est verbū con̄temp̄lante derelictōis: hī. s. clamauit circa horā nōnā p̄ doloris angustia se derelictū a pīe dīcē voce magna: Heli heli lāma azabchani. i. deus me⁹ dīm̄ mens q̄re me dereliq̄st̄: id est rāacerbis penis exposuit̄. Loq̄t̄ ibi hūanitas vt sue pene maḡitudinē ond̄eret. Ita em̄ grauit̄ torq̄ba tur aesi nō dei filiū: sed eius inimicū esset. Dicit ḡt̄ se derelictū a deo nō q̄ ad solutōz ymōnis: sed q̄ ad subtrāctōz p̄tētōis: vt dīc̄t glo. Nullū em̄ iuuāmē doloris mītib; gatū recipiebat ab eo. Derelictū iḡis se clamat: q̄i l̄ multi p̄p̄d̄ deū mīla passi sunt: oībus mīliq̄d̄ p̄solatōis deū ministrabat. Ch̄im p̄ totalit̄ dolorū et pene subieceraſt̄ vt voleret q̄ntūz dolere poēat. O dīna dulcissima q̄nto dolorē tenebaris q̄n filiū sic clamantē audiebas. O siq̄s deuote pēlans et q̄amare genitū: ex q̄z amaro plāctū hec vox in cruce pr̄p̄pit ab ore dīni. Nullū est tū haberet pētūs l̄ erreuz q̄n molliret p̄punctōis: si sareū q̄n frāgeret p̄passione: si lignēū q̄n flecteret deuotōis: si ereū q̄n ll̄

de gratiosa locutiōe Fo. XXXIX

gretur & platiōe. Cū aut̄ sic clamasset q̄d illie stantes. s. milites romani fin Hie rony. idiomā hebraicū ignorātes dixerūt Heliā vocat iste.

Quintū est verbū me-
morāde attractiōis: q̄r̄ vicez volēs nos effi-
cacer attrabere ad le ostendēs q̄ntū bas-
beret n̄re salut̄ desideriū dixit: Sito. O
q̄d desolatoriū fuit verbū illō m̄ri sue t̄ a/
līs cū ea exstib. Ad littera existimare po-
tes q̄ in rei vītate sitiebat: q̄ ppter nimū
laborē z sanguinis effusione tol̄ desiccat?
z adustus erat: ppter q̄d ultra modū sitie-
bat. Nec tū ppter illā siū corporalē sed dā
clamabat: sed ppter sitim spūalez n̄re salu-
tis manifeste nobis p̄palandā. Augustiū.
Quid sitis dñe ieu: sitis tua salut̄ mea: ci-
bus tu⁹ redēptio mea. Et Bern. O bōe
ieu coronā spineā sustines: de tuis vulne-
ribus races: t̄ p sola siti clamas. Sito. i.
salutē hoiz desidero. Idē. Sito aḡ xp̄s:
nō dolco. O dñe qd sitis: fidē vīam: salu-
tē vīam: gaudiū vestr̄: p̄l̄ aiap̄ vestrā
q̄ mei op̄is cruciā me teneret: z si n̄ mei
salte vīa mīkemini. Hec ille. Dicēbat aḡ
Sito. i. salutē oīm̄ dīdero: q̄r̄ p oīb̄ mo-
rion: z p oīb̄ vītā meā offero. O q̄ graui
dolor tūc illi⁹ aīn̄gr̄gebat cū videbat i
numerōs futuros q̄ a pctis ad pniam nū
q̄ rediret: q̄bus nec passiois sue virt⁹ p̄p-
er eoz duriciā eset in aliq̄ p̄futura. Ut em̄
dicūt theologi. Lz passio ch̄i fuerit suffis-
cientissima. p̄ salute oīm̄: tñ illi⁹ effectū non
sequitur illi⁹ q̄ pctā deponere nolūt. Au-
diellū p̄tōres. Adcite: p̄ vobis cla-
mat amorosissimus ieu. Lur sarea cor-
da nō rupit̄: Lur tālementissimo dño
nō p̄patim̄t̄: p̄ vobis dic̄: Sito: Et h̄
aut̄ verbo accepert̄ illi⁹ maligni materia
et viteri⁹ vexadi: z dederūt ei spōgiā p̄p-
porositatē de acero multū imbibit̄ arun-
dini cū isopo herba amara circūpositā et
ligatā. Ecce q̄līs cena dabat ono. O nos
misi q̄d facim⁹ q̄d delicias q̄rim⁹. O q̄dus
rus ei⁹ hic sermo. p carnalib⁹. Bern. Non
est cibus adeo arid⁹ q̄d nō efficiat sapid⁹:
stili⁹ aceti q̄d dño p̄pinat̄ est p̄dimēto
fuerit tēperat⁹. Lōsideratio hui⁹ aceti do-
mino p̄pinati deb̄z in nobis causare tripli-
tē affectionem virtutis. **Prima est affe-**

ctio sc̄ē et p̄se p̄passiōis: q̄r̄ vicez talia pro
nobis pat̄r̄ voluit de⁹: iō libi p̄pat̄ debē⁹
illā amaritudinē m̄ris p̄tis impurantes.
Sito. Ut tibi amaritudo p̄tōp̄ meoz̄ p̄
q̄ collēda ranta fuit amaritudo passionis
ch̄i necessaria. **Secunda est affectio p̄rie**
macerationis deliciosa cibaria ab Sorredo:
q̄ sic d̄ Ber. Nō est cib̄ adeo arid⁹ z̄c.
Tertia est affectio necessarie correctio-
nis. s. vīte n̄fe: q̄d negligūt̄ correctiōz̄ et
p̄priā salutē p̄severātes i vīchys suis: ch̄o
nraž salutē līcti aceti p̄pinat̄ cū calamo
i. cū voluntate sua: devoutēz̄ sc̄itāte ya/
cu: vana et inutili.

Sextū est verbum ma-
gnificāde p̄sumatiōis: q̄r̄ vicez accepto ace-
to d̄: Lōsummagū est. vbi p̄siderāda est
triplex p̄sumatio. **Prima est p̄sumatio**
amoris iue charitatis: quā plenissime on-
dit ch̄is in ope redēptiōis hūane. **Seb-**
cūda est p̄sumatio doloris. s. oīs ḡn̄s pe/
nāz̄ q̄bus circūdatū līt̄ totū ch̄i corpus.
Tertia ē p̄sumatio p̄taz̄. s. iplois oīz̄
p̄p̄teraz̄. Dicit̄ ḡ Lōsummatu est. Lō/
sumatū est inc̄ḡ euēctissimum signū amor⁹
mei ad humānū gen⁹: p̄sumat⁹ est oīs la-
bor que sulcige venerā: p̄sumat⁹ sunt oīs
p̄pherie q̄ de mea passione loq̄bant. Et h̄
totū p̄i meo offero p̄ redēptiōe ḡn̄s bus-
mani. Et aduerte q̄ bec p̄sumatio nō fu-
it sine notabilis angustia. Nō dubiū q̄ mi-
rabile dolorē habuerit ch̄ius p̄sumando
om̄ia p̄p̄ssia. In hoc hēm⁹ documētu q̄
in fine cuiuslibz̄ op̄is partē h̄nt̄: pura oī-
ratōis: psalmōck: diuini officij: aut̄ pegri-
natōis: dēm⁹ facere sumā lēpilogu: z̄sic i
sumā torū offerre deo. Unū officiū ecclia/
sticū sp̄ in collecta z̄cludit̄: q̄ iō collecta d̄
q̄ in ea tora z̄is officiū q̄si in sumā colle/
cta est. Breuit̄ ḡ in sumā colligēd̄s pas-
sionis articulos z̄ p̄ea grās age deo p̄i et
ch̄io saluatori d̄. Lōsummagū est. vel alit̄
vt deuotio ministrabit. Aug. Se h̄t̄ q̄ p̄t̄
dicere cū ieu Lōsummatu est. Nō em̄ va-
tur denari⁹ diūri⁹ incipit̄b̄ sed similit̄b̄:
et corona nō currēt̄b̄ sed p̄uenit̄b̄. In/
choa pniam et p̄summa.

Septimū est verbū imi-
tāde p̄mendatiōis: q̄r̄. s. dñe ieu approu/
ff

¶er. de passione dñi ¶e mira

pians morti ocllos lāngueſcētes depīmēſ
et declināſ caput per ſuſ matrē ocllosq; in
celū dirigēſ ut q̄ nō moriēdi oñderet q̄
mā ex obediētia pīis moriebat: cludēſ
yltimū verbū ſpī pīi 2mēdauit di. Paſ
in manū tuas. i. in pīatem tuā 2mēdo ſpi
ritū meū. Hoc fecit nō q̄ indigeret: b̄ ut
nos instrueret. In oī em̄ necessitate et maſ
xime in mortis articulo diuinū auxiliū deſ
bemus invocare et ſpīs nr̄os ſibi cōmēda
re. Sic itaq; clamāſ dñs inchnato capite
tradidit ſpī: nō coactus ſed q̄n voluit.
Ubi Ch: y. Per hoc q̄ moriēs voce emiſ
ſit magnā: aptissime ſe veꝝ deū oñdit: q̄n
boies cū moriunt vir tenuē voce emittē
re pīt. Hilari⁹. Uel ſpī cū clamore maſ
gne voce emiſt doles nō ſe oia pīt apor
tare. Hec ille. Morandū autē q̄ cadē die
ſ. feria. vj. et eadē hora q̄ pīmus adā pech
cauit: ſcds expīrauit. Pīm⁹ em̄ post meſ
ridiē peccauit: q̄ mox ut peccauit audiuit
voce dñi deambulātis ad aurā post meri
diē. Et ſlīr post meridiē ſcds adā expīra
uit. ſlīr: hora nona ab ortu ſolis clamādo v̄z
voce magna: et dīctū ē: Tu manū tuas et
Cētūrū autē vidēs q̄ ſic clamāſ expīraſ
ſer: videns etiā ſigna q̄ ſiebāt: de q̄bus diſ
cemus in articulo ſequenti: Dīxit: Uere fili⁹
dei erat iſte. Et ſlīr q̄ erat cū centuriōe cuſ
ſtodiētis ielum vidētes ſtimuérūt valde
glificātes deū et dicētes: Uere hic hō iuſ
ſtus erat. Et ſlīr q̄ aderat ad ſpectacu
lum reuertebant peutiētis pectora ſua: q̄
decepti fuerant a pīcipib⁹ et ſeniorib⁹. Em̄
Chryſ. Cētūrū nō ſolū cōfessor fuit: ſed
etia ſirmatus in fide martyriū ſuſcepit.
Heg ille. Et nota q̄ cētūrū gentilis ſrite
batur chīm. Iudei po cognoscētis ſcri
pturā ſpīm negabāt: ſic et nō ſiſplices lit
teras ignorates fidē tenēt: clerici v̄o ple
rūq; negāt. Nā v̄i lingua ſriteank: faciſ
tū mūlū negāt. Dīctū ſtag de pīb⁹ ſar
cissimū q̄ dñs ielus in cruce prulit et quō
clamāſ in cruce expīrauit: Hec itaq; ſuſ
derāte anie deuote. Hec in corde gustate
q̄m p̄ uſtra ſalute facta ſūt hec oia. Hoc
igī ſentire in vobis qđ er in chīo ielus.

Septima est ſideratio miraculoſ
loſe trānſmutationis: Ubi vīz ſuſ
derāda ſunt mirabilia q̄ facta ſunt
ſuſ morte dñi: Ubi ſunt pīcipe ſep̄e admi

ratiōes contemplande

¶rima eſt admiratio denigratiue obſ
curationis.

¶ecunda eſt admiratio separatiue diſ
ptionis.

¶ertia eſt admiratio cōturbatiue cō
motionis.

¶qua ſta eſt admiratio cōpunctiue ſciſ
tionis.

¶quinta eſt admiratio declaratiue aſ
persionis.

¶exta eſt admiratio ſanctificatiue eſ
fuſionis.

¶eptima eſt admiratio honorificatiue iſ
tumulationis.

¶rima eſt admiratō deſ
nigratiue obſcuratiōis: quia chīo exiſtē in
cruce ſol obſcuratus eſt et tenebre facte ſe
ſug vnuersaz terrā ab hora ſexta vſq; ad
horam nonā. Hierony. hoc dicit factu ſuſ
iſſe p̄etractiōez radioꝝ ſolis virtute diſ
uina. O:ge. autē: p̄ interpoſitiōez nuſiūz
denſaz. Sed in hoc magis credendū eſt
Dionyſio ariopagite q̄ dicit i. eſta ad poſ
licarpū: hoc fuſſe p̄ interpoſitione lune iſ
ſolem et terrā. Et ibidē dt: q̄ ipē hōc vidic
tūc exiſtē in egypto vbi eſt ſerenitas aer⁹
q̄ rariflame ibi ſiū nuſes et pluviē: ppter
qđ potuit ibi talia ppendere: Uideit igī:
ve dicit: luna ab oriēte aſcendente verius
meridiē ſuſponente ſe ſolit. Hiero. autē ſ
O:ge. nō loquuntur aſſerēdo: ſed q̄ ſic po
tuit fieri. Ubi illa eclipsis fuit multiplicē
miracloſa. Cum ex parte ipī ſpī nō erat
tūc ipī ſuſtētis ad rāle interpoſitione eſuſ
eſſer luna q̄ndecima: ppter qđ ſicut habeſ
in historia ſcholaſtica. Phī q̄ erat atbenis
nō potētēt cām naturale tāl eclipsis inue
nire: ad hoc adducti ſunt ut dicerēt. Aut
deus nature patiſ: aut tota mūdi macrī
na diſſoluſ. Tū ex parte ipī ſune eclipiſ
pſtantis: q̄ pīmo obſcurauit parē orientale
ſolis: et iter ſuſtētis ab ea receſſit, nō ſic ŏt
fit in eclipiſ naturali. Tū ſūt q̄ ſuſtētis
mūbilis ſub ſole p̄ tres horas. In naturali ŏt
eclipiſ ſtūtētis mouet ſub ſole. Tū q̄ trāſ
acta eclipiſ ſuna rediſt ad orientē. Tū ex
parte loci: q̄ ſuſtētis ſuit vnuersal ſup ūm terrā:
Iz alīq velint hoc intelligi: q̄ ſūt ſuper
vnuersam terrā iudee. Ubi ex dīctis dīſt